

foretrække Guldveksselfod fremfor. Guldindløselighed, og med Tale efter Tale i Valutaraadet har advaret netop imod at gaa Guldindløselighedens Vej og sagt: Da vi er enige om at stabilisere, er Maaden at gøre det paa: Guldveksselfodens Vej. Naar Nationalbanken har stillet sig saadan, kan den ikke nu tage op med Statsmagten en Kamp, som nødvendigvis paa et eller andet Tidspunkt vil føre til Guldindløseligheden, selvfølgelig ikke den katastrofale Guldindløselighed med 100, som jeg tror at flere Medlemmer har ment at maatte benytte, for at denne Juletid skal blive rigtig optaget af behagelige Fornemmelser og Frygtagtighed i Befolkningen — thi de ved dog til syvende og sidst — det har de givet Udtryk for —, at deres Ord maaske ikke naar saa langt, og det er det gode ved det i denne Situation, at der jo dog ikke er nogen, som tror, at det, der den 1. Januar venter os, er en Tilstand, hvor vi pludselig skal springe op i en Krone til Pariteten, med alle de Rædsler, det økonomisk vilde medføre.

Jeg beklager i høj Grad, at denne Sags Udvikling, som tegnede saa godt til at begynde med, som tegnede til at kunne løses af alle Partier, er endt med en saadan Fremgangsmaade fra det konservative Folkepartis Side som den, vi nu har oplevet, og som for mig staar som Udtryk for en af to Ting enten som Udtryk for at skjule, at dække over en taktisk slet Ledelse af denne Sag fra Meningsfællers Side i det andet høie Ting eller ogsaa som Røbelse af, at deres Tanke hele Tiden har været at træde tilbage i sidste Øieblik for at frigøre sig for et Ansvar, som det vilde være behageligt at lægge over paa andre. Jeg vil udtale som min Tro og mit Haab, at det, de Konservatives Taktik i Dag betyder, er, at de vil dække over en umulig Ledelse i Landstinget.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Rode omtalte mit mørke Syn paa Forholdene ude i Europa og mente, jeg gjorde mig skyldig i en Begrebsforvirring ved at mene, at Erhvervsvanskeligheder maatte være ensbetydende med Valutavanskeligheder. Jeg skal sige, at hvis vi havde Guldindløselighed, hvis vi levede under normale Penge- og Valutaforhold, var dette selvfølgelig ikke i den Grad Tilfældet, som det nu er; men med de friske Erindringer, vi endnu har i Minde, om Resultatet af den stedfundne Valutadumping vil jeg gerne rette det bestemte Spørgsmaal til det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem at kunne bestride, at denne Valutadumping, som

delvis tog Grunden bort under store Dele af vor Handel og Produktion og delvis var medvirkende til store Ulykker i Bankverdenen, har indvirket paa vore Valutaforhold? Hvis det ærede Medlem kan svare benægtende derpaa, forstaar jeg sandelig godt, at det ærede Medlem Hr. Rode er mere bekymret for vor Skæbne i denne Sag end for sin egen Skæbne som medansvarlig for dette Lovforslag, som giver sig ud for en Valutaordning, og som vi behandler her i Dag.

Fraenkel: Fra første Færd af, da det ærede Medlem Hr. Rode udtalte sig her i Dag, forbavsedes jeg over den vældige indre Bevægelse, han var i, og jeg maa tilstaa, at jeg har udlagt det saaledes, at han aldetes ikke var rigtig glad for at være med i alt dette; jeg mener saglig glad, thi at han er politisk glad ved det, nærer jeg ingen Tvivl om. Jeg udlægger det i alt Fald saaledes, at han alligevel ikke føler sig rigtig tryk ved saglig at være med i denne Overenskomst, naar jeg i det hele skal give mig af med at udlægge det ærede Medlems Udtalelser. Men han gik jo dog noget for vidt, naar han søgte at lægge et saa stærkt moralsk Tryk over paa alle os andre, som det overhovedet er muligt; naar det ærede Medlem bogstavelig optræder her ikke alene som den, der skal vise os, hvor Answeret ligger, men som ligefrem halvt om halvt vil true os til at lade være at udtale os i en Sag, der er fremme her til offentlig Debat, fordi det vil kunne skade hele Sagens Gennemførelse, saa hører virkelig alting op. Hvis man staar med saa skrøbeligt Porcelæn i Haanden, maa man hellere udtale sig om det i lukkede Møder eller paa anden Maade end her i offentligt Møde. Her er det ikke alene vor Ret, men det er vor absolutte Pligt at udtale os om Spørgsmaalet (Formanden ringer). Ja, saa vil jeg vente og bede om Ordet senere.

Hendriksen: Det ærede Medlem Hr. Rode fremhævede, endogsaa særlig stærkt, at vi, naar Nationalbanken bøjede sig og gav efter for Regering og Rigsdag, ikke behøvede at være bange for de banktekniske Midler, ikke behøvede at frygte for Diskontoforhøjelse og Kreditindskrænkning. Det er en ganske misvisende Udtalelse. Det er det modsatte af, hvad der er Tilfældet. Hvis Nationalbanken giver efter og i juridisk bindende Form forpligter sig til at holde den danske Krone oppe i Hendhold til denne Lov, vil Resultatet blive, at Nationalbanken i paakommende Tilfælde